

Endevinalles Valencianes

Com que llegir endevinalles o contar-les a algun company a quasi a tots ens agrada, he pensat de fer un article dedicat a les nostres endevinalles, que són les que més ens agraden. Totes elles aniran numerades, les solucions estan al final del número, al SABEU QUÈ... amb el seu corresponent número. Aclarit tot açò, començaré en aquest article, per les que ens fan referència al menjar i a la beguda.

1. Redó com la lluna
i blanc com la sal.
El fan de llet pura.
I no ho torno a contar.
2. Una església blanca
sense porta ni branca,
no entra en ella llum alguna
ni de ciri, ni de sol, ni de lluna.
3. Una caixeta blanca
que s'obri i no se tanca.
4. Una casa molt ben emblanquinadeta
que s'obri i no es tanca.
5. Mort, sec i penjat
en la cama en alt.
6. Dos germans són;
l'un va a missa
i l'altre no.
7. Demà em donen un meló
i me'l menjo avui.
Què menjo?
8. Què és més dolç que una mel?
9. Endevinalla nova:
la corfa dins
i la molla fora.
10. Dinc-dilinc-dinc.
Entre cames el tinc,
quan més el remeno
més lluent el tinc.
11. Una cosa que ni té os ni espina
i que sota la tapa s'empina.
12. Al camp verdeja
i a casa blanqueja.
és un aliment
com més fresc, més calent.
13. Què és el que dona mal gust
a la sopa quan no n'hi ha?

També faré un apartat recordant **CANÇONS de la nostra terra**, encara que moltes són conegudes, altres no ho són tant, i crec que és interessant que tots les puguem conèixer. Començaré per les cançons infantils:

*Cançó de joc. Els xiquets sentats a terra en rotgla, l'un pessiga i es van tirant de les orelles:

PIS PISSIGANYA:

Pis pissiganya,
mata l'aranya;
pèl de canyeta
estira l'orelleta, ben estiradeta.

*Els xiquets molt menudets la canten, tocant amb l'índex d'una mà el palmell obert de l'altra mà:

TITA PON UN COCO

Tita pon un coco
Tita pon un ou,
pa(es diu el nom del xiquet)
sa mare li'l cou.

*Es va recitant a mesura que amb el xiquet, sentat damunt dels genolls, se'l fa gronxar cap avant i cap arere:

SERRA LA MERRA

Serra la merra,
una olla de terra,
una olla de fum;
patatim, patatum.

*Paregut a l'anterior, se li agafen les mans al xiquet i amb elles se l'obliga a fer carícies a si mateix, pegant a l'últim verset, unes palmadetes a la seua careta més fortes.

MIX, MIXINET

Mix, mixinet,
paparodet,
sopetes en llet,
tu no me n'has guardat,
xas, xas, xas.

*Es va dient a mesura que se li agarren al xiquet els dits de la seua mà, començant pel gros i acabant pel menut, al que se li donen uns retortillonets:

ESTE ÉS LO PARE

Este és el pare,
este la mare
este demana pa,
este diu que no n'hi ha,
i este diu: xiriu, xiriu,
a la pastereta n'hi ha.

El proper número, si us pareix bé, seguiré amb tot açò. Cal dir que les cançons les he extretes del llibre "Cançons i costums de Vinaròs" de Ramon Redó Vidal, i les endevinalles de varis llibres.